

РЕШЕНИЕ

№ 827

гр. София, 15.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-A СЪСТАВ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Стела Кацарова

Членове: Галина Ташева
Мария Малоселска

при участието на секретаря Цветелина П. Добрева Кочовски
като разгледа докладваното от Стела Кацарова Въззивно гражданско дело № 20211100507379 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК.

С решение от 05.10.2020г., гр.д.17069/18г., СРС, 60 с-в отхвърля предявения от М.В.Р. срещу А.Е. Б. иск с правно основание чл. 198, ал. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 195 ЗМВР (отм.) за сумата 7 124,65 лева – подлежаща на възстановяване стойност на разходи за издръжката и обучението на ответника в Академията на МВР през периода от м. октомври 2006 г. до м. октомври 2010 г., пропорционално на времето на неизпълнение, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба в съда – 13.03.2018 г. до окончателното изплащане и сумата 850 лева - разноски.

Срещу решението постъпва въззивна жалба от ищеца М.В.Р.. Счита, че съгласно § 95 ПЗР ЗИДЗМВР (от 2006г., отм.), § 13, ал. 1 от ПРЗ към ЗИДЗДАНС (от 14.06.2013г.), § 92 от ПЗР ЗМВР (ДВ бр.14/2015г.) и по силата на законодателните промени, служебните правоотношения на ответника последователно преминават от МВР в ДАНС и обратно, но има придобит стаж при един и същи орган по назначаването. На база прослуженото време от 5 години в тези институции следва да се определи обезщетението за

разходи, свързани с обучение, дължимо поради предсрочно прекратяване по собствено желание на служебното правоотношение, в неизпълнение на договора за обучение.

В решението не е обсъдена Заповед № 8121К-790/20.03.2015г. на министъра на вътрешните работи, с характер на неоспорен от страните по съдебен ред и стабилизиран индивидуален административен акт, в който е посочено, че на основание чл.172 и чл.174, ал.4 ЗМВР ответникът дължи на МВР разходи за издръжка и обучение за срока на неизпълнение. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което да се уважи искът.

Въззиваемият – ответникът по иска А.Е. Б. не подава отговор на въззивната жалба.

Софийският градски съд, IV-А с-в, след съвещание и като обсъди по реда на чл.269 ГПК наведените оплаквания в жалбата, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259, ал.1 ГПК от надлежна страна и е процесуално допустима, а разгледана по същество е **основателна**.

Изцяло обжалваното решение е валидно, допустимо и неправилно.

Предявен е иск с правно основание чл.198, ал.3 вр. ал.1 ЗМВР (от 2006г., отм.).

С договор № К-705/26/30.01.2007г., сключен на 08.08.2006г. между министъра на вътрешните работи и ответника А.Е. Б., трето задължено лице - Академията на МВР, следва да обучи курсанта - ответника за получаване на висше образование по специалността „Противодействие на престъпността и опазване на обществения ред“ и образователно-квалификационна степен „бакалавър“, а той се задължава след успешно завършване на обучението да служи в М.В.Р. за срок не по-малък от 10 години. Според т.3 и т.4 от договора, при предсрочно прекратяване на служебното правоотношение по желание на курсанта или по дисциплинарен ред, ответникът дължи да възстанови на МВР разходите за издръжка и обучение, пропорционално на времето на неизпълнение съгласно чл.198, ал.3 ЗМВР (отм.).

След завършване на обучението, със Заповед № К-12227/27.10.2010г. на министъра на вътрешните работи, ответникът е назначен на длъжност „младши разследващ полицаи“ в сектор „Досъдебно производство“,

„Разследване на криминални престъпления“ при 09 РУП – СДВР, считано от 01.11.2010г.

Със Заповед рег. № з-1247/21.08.2012г. на директора на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ към МВР, ответникът е назначен на длъжност „разследващ полицай“ в сектор 02 „Разследване на трансгранична и организирана престъпност и престъпления по линия на наркотичните вещества и контратероризъм“ към 10 отдел „Разследване“ при ГДБОП – МВР.

През периода 01.10.2013г. - 23.02.2015г., ответникът е държавен служител по ЗДАНС в Държавна агенция „Национална сигурност“, според удостоверение изх. № ФС-2220/03.04.2015 г.,

През периода 24.02.2015г. - 26.03.2015г., работи като държавен служител в ГД „БОП“ – МВР, съобразно удостоверение изх. № 25/10.06.2015г.

Със Заповед № 8121К-790/20.03.2015 г. на министъра на вътрешните работи, на основание чл.226, ал.1, т.4 ЗМВР, по собствено желание на държавния служител, както и съответно заявление рег. № 32/10.03.2015г. на ответника, служебното правоотношение между страните е прекратено.

Предвид прекратяването на служебното правоотношение по желание на ответника преди изтичане на 10 години от встъпването в длъжност, същият дължи обезщетение за допуснатото нарушение на т.3 от договора за обучение. Това задължение е и нормативно уредено в чл.195 ЗМВР (от 2006г., отм.), според който курсантите, завършили редовно обучение в Академията на МВР са длъжни да служат в МВР за срок не по-кратък от 10 години въз основа на подписан договор с министъра на вътрешните работи или оправомощено от него лице при приемането им за обучение. Разпоредбите на чл.198, ал.3 вр. ал.1 ЗМВР (от 2006г., отм.) предвиждат, че държавните служители, чието служебно правоотношение е прекратено по тяхно желание или по дисциплинарен ред, преди да са изслужили срока по чл.195 и чл.197, ал.3, възстановяват на МВР разходите за издръжка и обучение за периода, в който са били обучавани, пропорционално на времето на неизпълнение.

Следва да се има предвид, че според влезият в сила на 01.01.2011г. §

95 ПЗР ЗИД ЗМВР (отм.), лицата, придобили образователно-квалификационна степен „бакалавър“ в Академията на МВР, встъпили в служебни правоотношения с Държавна агенция „Национална сигурност“, не дължат възстановяване на разходите за издръжка и обучение по чл.198 ЗМВР (отм.). По силата на § 13, ал. 1 от ПРЗ ЗИД ЗДАНС (в сила от 14.06.2013г.) служебните правоотношения на държавните служители от ГДБОБ - МВР преминават в такива с ДАНС, когато служителите отговарят на изискванията за работа в нея. Ал.4 към същия параграф предвижда стажът, придобит по ЗМВР от преминалите в ДАНС да се зачита за работа при един и същ орган по назначаване, съответно работодател, включително и при изплащане на дължимите обезщетения при прекратяване на правоотношенията с агенцията. Съобразно § 23 ПЗР ЗМВР (от 2014г.) лицата, придобили образователно-квалификационна степен „бакалавър“ в Академията на МВР, чиито служебни правоотношения са преминали в Държавна агенция „Национална сигурност“ и в Държавна агенция „Технически операции“, не дължат възстановяване на разходите за издръжка и обучение по чл.174. Разпоредбата на § 14 ПЗР ЗДАНС урежда правоприемството на ДАНС в активите, пасивите, архива и другите права и задължения на ГДБОП - МВР.

Обсъдените законодателните промени във връзка с преминаването на служебните правоотношения на служителите от ГДБОП - МВР към ДАНС, не предвиждат договорът за обучение да прекратява своето действие, поради което същият продължава да регулира отношенията между страните. Законодателят единствено внася яснота в отношенията между МВР и служителя, че последният не възстановява разходите за издръжка и обучение, въпреки че вече не е на служба в МВР, а в ДАНС, но не и изобщо да освободи служителите, завършили Академията на МВР от договорно и нормативно регламентираното задължение да не прекратяват служебното си правоотношение по собствено желание преди изслужени в някоя от посочените структури поне 10 години.

Според съдебно-счетоводната експертиза и 4 броя справки на ГДБОП – МВР, разходите за обучение на ответника през периода м. 10.2006г. - м. 10.2010г. са общо 19 929,87 лв., като включват 12 219,05 лв. за стипендии и 7 710,82 лв. за средногодишни разходи. През периода 01.10.2010г. – 25.03.2016г. има прослужено време в системата на МВР от 4 години и 25 дни от 10-те години, за които е поел задължение. При

прекратяване на служебното правоотношение на ответника е начислено обезщетение по ЗМВР за 4 030.56 лв., което е преведено по сметка на МВР, с основание „възстановени разходи за обучение“. Обезщетението за 3 дни неизползван платен годишен отпуск възлиза на 129,55 лв. и е преведено по сметка на ответника. Размерът на обезщетението, определен на база подлежащите на възстановяване разходи, изчислени пропорционално на времето за неизпълнение са 11 155.21 лв. След приспадане на удържаното обезщетение по ЗМВР, остават дължими за възстановяване разходи от 7 124.65 лв. Предявеният за тази стойност иск е изцяло основателен

Крайните изводи на двете съдебни инстанции не съвпадат. Първоинстанционното решение на основание чл.271, ал.1, изр.1, пр.2 ГПК следва да се отмени и вместо него се постанови друго, с което искът се уважи.

Ищецът пред първа инстанция реализира разноски за 284.99 лв. – д.т. и 300 лв. – депозит за ССЕ, а пред въззивна – 142.40 лв. за д.т., или общо 727.39 лв., които се дължат.

На основание чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.37, ал.1 ЗПП вр. чл.25, ал.1 от Наредба за заплащане на правната помощ има право на две суми от по 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение, поотделно за първа и за въззивна инстанция.

По изложените съображения, Софийският градски съд, IV-A с-в

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 05.10.2020г., гр.д.17069/18г., СРС, 60 с-в и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА А.Е. Б., ЕГН *****, с адрес: гр. София, район „Средец“, ул. **** да заплати на М.В.Р., с адрес: гр. София, ул. **** на основание чл.198, ал.3, вр. ал.1 ЗМВР (от 2006г., отм.) сумата 7 124,65 лв. – подлежаща на възстановяване стойност на разходи за издръжка и обучение в Академията на МВР през периода м. октомври 2006г. - м. октомври 2010г., пропорционално на времето от неизпълнението, ведно със законна лихва, считано от 13.03.2018г. до окончателното изплащане, сумата 727.39 лв. –

разноски за първа и въззивна инстанция, както и суми от по 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение, поотделно за първа и за въззивна инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчване препис на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____